

[Iver Poulsen.]

uafhængige, at vi stod alene i vor protest imod denne ekstra byrde for landbougdommen, men det skal retfærdigvis nævnes, at de uafhængige havde den glæde at få støtte af to af venstres medlemmer, i øvrigt efter at hr. Anders Andersen her fra talerstolen havde oplyst, hvor meget afgifterne og herunder stempelafgifterne beslaglagde af landbougdommens opsparing. Her er der måske også tale om, at det er en interessegruppe, der er for lille til, at man kan tage hensyn til den.

Regeringens forslag til landbrugslove var udtryk for en liberalisering, hvilket viser, at regeringen i modsætning til de radikale har lært noget af udviklingen, men ængstelsen for, at en liberal jordlovgivning uden arealgrænser ved sammenlægning skal føre til store jordsamlinger — man har endog hørt tale om godssamlinger — tror vi er helt ubegrundet. Hvis en mand ønsker at købe sig et gods på 1.000 tdr. land, så køber han sig det gods, og så går han ikke i gang med at købe en halv snes gårdmandsbrug eller fem snese husmandsbrug for at slå dem sammen til et gods. En sådan fremgangsmåde hører hjemme i fantasiens verden.

Vel vil en liberal jordlovgivning styrke landmandens økonomiske stilling, men så længe den nuværende europæiske markedsdeling består, vil det være uretfærdigt og helt urimeligt, hvis det øvrige samfund ikke vil give landbruget en økonomisk ligestilling med de øvrige erhverv eller interessegrupper og give det en ligelig del af den almindelige indkomststigning f. eks. igennem en eksportpræmiering eller et afregningstillæg, som professor Thorlund Jepsen har nævnt det, og som de uafhængige har foreslået det gang på gang.

Selv om industrien med stor dygtighed har klaret mange og store vanskeligheder og forøget sin produktion beundringsværdigt, må det kræve den største opmærksomhed, at faresignalerne fra industriens og handelsens folk bliver hyppigere og alvorligere, eftersom de stigende omkostninger, den høje rente og den stigende inflation mere og mere truer industriens konkurrenceevne og dermed i lige så høj grad truer beskæftigelsen.

Bl. a. derfor, for at få lagt en bremse på den inflation, der i så mange år har redet landet som en mare, men også for at indfri det løfte om en skattereform, som befolkningen har fået igennem en årrække, uden at det er blevet til noget, har de uafhængige udarbejdet et skitseforslag til en skattereform, som jeg ikke her skal gå i enkeltheder med, da forslaget er tilstillet merværdiafgiftsudvalget og derfor naturligvis må forudsættes bekendt; men jeg vil lige nævne, at vort forslag bl. a. har det formål at lægge skatten på forbruget, ganske specielt på overforbruget eller det luksusforbrug, som landet ikke har råd til, i stedet for at lægge skatten på arbejdet. Hensigt: at opmuntre hver enkelt til flid, initiativ og privat opsparing, hvilket vi anser for en nødvendig forudsætning for at komme inflationen til livs og få tilvejebragt den rentesænkning, der vil billigere byggeriet, styrke erhvervslivets konkurrenceevne og dermed sikre en fortsat høj beskæftigelse.

Samtidig overflødiggøres den nugældende omsætningsafgift — omsen — og den påtænkte merværdiafgift bliver overflødig, hvilket vil befri såvel det offentlige som erhvervslivet for et stort og dyrt administrationsbesvær, et administrationsbesvær, som vil have stigende varepriser til følge. Den hensynsløse marginalbeskatning vil være afskaffet, og sambeskatningsproblemet vil være løst én gang for alle, for blot at nævne nogle enkelte punkter.

Naturligvis venter vi ikke, at regeringen vil tage vort skitseforslag med i sine overvejelser. For selv om statsministeren her i tinget den 31. marts gav udtryk for, at han ikke havde noget imod, at den økonomiske udvikling blev betegnet som inflation, eller at vi i fremtiden fik en mere rimelig udvikling, der i højere grad varetager hensynet til dansk produktions konkurrenceevne i forholdet til udenlandsk produktion — det står i Folketingstidende for 31. marts sp. 4656 — selv om statsministeren har udtalt sig således, tror jeg ikke, at der er så megen alvor bag disse statsministerord, at statsministeren vil tage vort forslag med i sine overvejelser. For selv om dette vort forslag netop vil skabe en mere rimelig udvikling, der i højere grad varetager hensynet til dansk produk-